

Jeg tror aldrig, det ærede Medlem kommer udenom dette, thi de gamle Mennesker maa, saa længe man ikke har foretaget en klækkelig Forhøjelse af Taksterne, have Brændselshjælpen bevilget. Det ærede Medlem har ogsaa Uret, naar han siger, at den tidligere Brændselshjælp, altsaa den Brændselshjælp, man fik under den gamle Alderdomsunderstøttelseslov, er medtaget i Forskelsberegningen, saaledes at de gamle allerede nu i Virkeligheden skulde faa denne Brændselshjælp. For det første gør jeg opmærksom paa, at mange Kommuner slet ikke har medtaget denne Brændselshjælp ved Forskelsberegningen, og for det andet, at Forskelshjælpen er gaaet ned med $\frac{2}{5}$. Jeg tror, det ærede Medlem maa erkende, at de gamle ikke ad denne Vej faar den Brændselshjælp, som er nødvendig for dem.

Saa tvivlede det ærede Medlem om Rigtigheden af Statistisk Departements Udregninger. Den højtærede Indenrigsminister svarede naturligvis, som han maatte: han tog sine Embedsmænd i Forsvar og satte det ærede Medlem paa Plads igen. Naar jeg alligevel dvæler ved det, er det, fordi det ærede Medlem, medens han var Indenrigsminister, overfor en svag Tvivl fra min Side bar sig ad akkurat paa samme Maade som den højtærede Indenrigsminister nu. Den nuværende højtærede Indenrigsminister hævdede, at Beregningerne hvilede paa Objektivitet; det gjorde de ikke, den Gang det ærede Medlem sad som Minister. Naturligvis var det paa det Grundlag, hvorpaa Departementet foretog sine Udregninger, rigtigt, men det ærede Medlem fik et Resultat, hvorefter hans Fortolkning af det 25 pCt.s Tillæg var udeladt. Det ærede Medlem havde forud fortolket Loven saaledes, at alle, der havde været gift, kunde faa det 25 pCt.s Tillæg. Tilbage blev kun ca. 6 000 ugifte, som skulde have det 25 pCt.s Tillæg — det var dem, der omfattedes af det Lovforslag, som vi den Gang forelagde —, og for disse 6 000 kunde dette Tillæg aldrig naa op til mere end godt $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Det ærede Medlem kom frem med Tal, som til dette Formaal viste $7\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Jeg tror, det ærede Medlem skal være noget forsigtigere, naar han bebrejder Departementet, at det ikke arbejder objektivt. Det vil næsten altid . . . (*Kragh*: Det er ganske urigtigt! Jeg har aldrig rettet nogen Bebrejdelse mod Departementet! Fortrykket vil vise det). Det vil altid falde tilbage paa den Minister, som sætter Departementet i Arbejde, og jeg hævder, at det ærede Medlems Igangsættelse af Arbejdet var mindre objektiv end den nuværende Indenrigsministers.

Det vidner om en om end noget sen Erkendelse, naar det ærede Medlem nu siger, at Aldersrenteloven ikke er fuldkommen. Det kunde det ærede Medlem for længst have erfaret og *har* erfaret. Men jeg erkender naturligvis, at der i det ærede Medlems Tale ligger noget, der giver Haab om et Resultat. Naar man først er naaet til Erkendelse af, at noget er daarligt, vil man naturligvis arbejde paa at forbedre det, og derfor haaber jeg ogsaa, at det trods alt skal lykkes at faa det ærede Medlem med i et Arbejde for at gøre Loven bedre.

Jeg maa beklage, at det ærede Medlem ganske har misforstaaet Forholdet med Hensyn til Statsgældens Afbetaling. Vi har fra vor Side hverken paa Valgtribunerne eller her nogen Sinde hævdet, at de Penge, der kunde spares ved Afrustningsforslaget — eller eventuelt andre Besparelsesforslag —, skulde bruges til at bringe Statsgælden ned med. Vi har hævdet paa Valgtribunerne, i Valgopraab og her i Salen, at en større Forøgelse af Formueskatten een Gang for alle skulde bruges til Statsgældens Betaling, men vi har bestandig hævdet, at det, man eventuelt kunde spare paa Militærudgifterne, skulde bruges til Udbygning af vor sociale Lovgivning. Det kommer det ærede Medlem ikke nemt udenom.

Til Slut vil jeg gerne sige et Par Ord om den saa meget omtalte siddende Kommission, som det ærede Medlem Hr. Kragh sagde var nedsat med det Formaal at finde Midler til at supplere og delvis erstatte Udgifterne til Aldersforsorg. Det har allerede været nævnt, at denne Kommission i Virkeligheden er nedsat paa Initiativ af Dansk Arbejdsgiver- og Mesterforening. Det ærede Medlem Hr. Lauritz Laursen og det ærede Medlem Hr. Vanggaard har jo stærkt gjort gældende, at det, man ønskede, var at overgaa til en Folkeforsikring. Der er altsaa ikke i og for sig Tale om, at man vil skabe en Forbedring, men derimod en Overgang fra det Princip, vi i Øjeblikket har, til en Folkeforsikring. Den højtærede Indenrigsminister hævdede, at det er et nyt Princip for Venstre, og det har han ganske Ret i; det har aldrig været Venstres officielle Standpunkt. Nu siger det ærede Medlem Hr. Vanggaard klart og tydeligt: Forsikringstanken vinder mere og mere Fremgang, nu fremsættes den med Støtte fra os alle. „Os alle“ maa formentlig betyde Partiet Venstre. Efter det ærede Medlem Hr. Kraghs Udtalelser skulde denne ændrede Stilling bero paa, at man nu havde naaet Maksimum for, hvad der kunde ydes til